

Stille zaterdag Paaswake 2026

22.00 uur - Sint Jan Deinum

Een nacht anders dan alle andere.....

STILTE

Zingen: liet 598 3x (staande)

Kom, as it tsjuster is,
mei fjoer dat ús nacht ferljochtet
en dat bliuwt, fjoer dat altyd bliuwt.

De paaskaars wordt binnengebracht en op de kandelaar gezet.

Diaken begint het licht te verdelen onder de kerkgangers die het aan elkaar doorgeven door elkaars wakekaarsje aan te steken.

Ondertussen zingen we lied 600: 1,2 en 5

1. Licht, ontloken aan het donker,
licht, gebroken uit de steen,
licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!

2. Licht, geschapen, uitgesproken,
licht, dat straalt van Gods gelaat,
licht uit licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

5. Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

We zetten onze kaarsjes terug

Korte toelichting bloemschikking.

Woorden bij de schikking

*Het is stil, in volle verwachting van beweging
en een nieuw begin.*

Gebed

Lezen Genesis 1: 1-5. (Baukje)

[1] In het begin schiep God de hemel en de aarde. [2] De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest. [3] God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht. [4] God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; [5] het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Zingen lied 33: 2

Zing al wie leeft van Gods genade,
want waarheid is al wat Hij zegt.
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,
op liefde rust zijn heilig recht.
Die zich openbaarde
overal op aarde,
alles spreekt van Hem.
hemelen hoog verheven,
vol van blinkend leven,
schiep Hij door zijn stem.

Lezen: Genesis 22: 2-18 (Jan)

2'Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die ik je wijzen zal.' 3De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten en zijn zoon Isaak met zich mee, hakte hout voor het offer en ging op weg naar de plaats

waarover God had gesproken. 4Op de derde dag zag Abraham die plaats in de verte liggen. 5Toen zei hij tegen de knechten: 'Blijven jullie hier met de ezel. Ikzelf ga met de jongen verder om daarginds neer te knielen. Daarna komen we naar jullie terug.' 6Hij pakte het hout voor het offer, legde het op de schouders van zijn zoon Isaak en nam zelf het vuur en het mes. Zo gingen zij samen verder. 7'Vader,' zei Isaak. 'Wat wil je me zeggen, mijn jongen?' antwoordde Abraham. 'We hebben vuur en hout,' zei Isaak, 'maar waar is het lam voor het offer?' 8Abraham antwoordde: 'God zal zich zelf van een offerlam voorzien, mijn jongen.' En samen gingen zij verder. 9Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. 10Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten. 11Maar een engel van de HEER riep vanuit de hemel: 'Abraham, Abraham!' 'Ik luister,' antwoordde hij. 12'Raak de jongen niet aan, doe hem niets! Want nu weet ik dat je ontzag voor God hebt: je hebt mij je zoon, je enige, niet willen onthouden.' 13Toen Abraham opkeek, zag hij een ram die met zijn horens verstrikt was geraakt in de struiken. Hij pakte het dier en offerde dat in de plaats van zijn zoon. 14Abraham noemde die plaats 'De HEER zal erin voorzien'. Vandaar dat men tot op de dag van vandaag zegt: 'Op de berg van de HEER zal erin voorzien worden.' 15Toen sprak de engel van de HEER opnieuw vanuit de hemel tot Abraham. 16Hij zei: 'Ik zweer bij mijzelf – spreekt de HEER: Omdat je dit hebt gedaan, omdat je mij je zoon, je enige, niet hebt onthouden, 17zal ik je rijkelijk zegenen en je zo veel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn en zandkorrels op het strand langs de zee, en je nakomelingen zullen de steden van hun vijanden in bezit krijgen. 18En alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als jouw nakomelingen. Want jij hebt naar mij geluisterd.'

Zingen lied 16: 3,4

3. Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,
dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen.
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht
mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen.
Ik wankel niet, want aan mijn rechterzijde
staat God, mijn Heer, die mij tot hiertoe leidde.

4. Daarom verheug ik mij van harte zeer,
want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen.
Naar 't rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,
Gij zult u tegen 't graf een helper tonen.
Het pad des levens doet Gij mij betreden
en overvloed van vreugde schenkt uw vrede.

Lezing: Exodus 14:1-4,9-14,19-22,30-31. (Tineke)

1De HEER zei tegen Mozes: 2'Zeg tegen de Israëlieten dat ze omkeren en hun kamp opslaan voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee; jullie moeten je kamp recht tegenover Baäl-Sefon opslaan, vlak bij de zee. 3De farao zal denken dat jullie de weg kwijt zijn geraakt en de woestijn niet meer uit kunnen komen. 4Ik zal ervoor zorgen dat hij onverzettelijk blijft, zodat hij jullie achtervolgt, en dan zal ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger ten val te brengen. Dan zullen de Egyptenaren beseffen dat ik de HEER ben.' De Israëlieten gehoorzaamden.

9-10De Egyptenaren achtervolgden hen, en haalden hen in bij Pi-Hachiroth, waar het volk van Israël zijn kamp had opgeslagen, dicht bij de zee, tegenover Baäl-Sefon. Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. 11Ze zeiden tegen Mozes: 'Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons

hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? 12Hebben we niet al in Egypte gezegd: “Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn”?’ 13Maar Mozes antwoordde het volk: ‘Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. 14De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.’

19De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom die eerst voor hen uit ging stelde zich achter hen op, 20zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. 21Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, 22en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur.

30-31Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes.

Zingen: psalm 68: 7 en 11

7. God zij geprezen met ontzag,

Hij draagt ons leven dag aan dag,
Zijn naam is onze vrede,
Hij is het die ons heeft gered,
die ons in ruimte heeft gezet
en leidt met vaste schreden.
Hij die het licht roept in de nacht,
Hij heeft ons heil teweeggebracht,
dat wordt ons niet ontnomen,
Hij droeg ons door de diepte heen,
de Here Here doet alleen,
ons aan de dood ontkomen.

11. Ook zelfs het land der duisternis
zal weten wat uw luister is,
Egypte zal U eren.
Het morgenland strekt als een bruid
de handen haastig naar U uit,
ook daar zult Gij regeren.
De wereld brengt U huldeblijk,
want heel de wereld is uw Rijk,
Jeruzalem het midden;
koningen overal vandaan
komen met schatting voor U staan,
elk land zal tot U bidden.

Lezen: Jesaja 54:4-14a (Marijke)

Wees niet bang: je zult niet worden beschaamd; wees niet bedrukt: je zult niet worden vernederd. Je zult de schande van je jeugd vergeten, niet meer denken aan de smaad van je weduwschap. Want je maker neemt je tot vrouw, HEER van de hemelse machten is zijn naam. De Heilige van Israël zal je bevrijder zijn, men noemt Hem God van de hele aarde. Je was een verlaten, wanhopige vrouw toen de HEER je

terugriep. Kan iemand de vrouw van zijn jeugd verstoten? – zegt je God. Ik heb je voor een ogenblik verlaten, maar vol mededogen neem ik je weer bij me. In laaiende toorn verborg ik mijn gelaat voor je, slechts één ogenblik, maar ik zal me weer over je ontfermen met eeuwigdurende liefde, zegt de HEER, die je vrijkoopt. Dit is voor Mij als bij de vloed van Noach: zoals ik heb gezworen dat het water van Noach nooit meer de aarde zou overspoelen, zo zweer ik dat mijn toorn jou niet meer treft en dat ik je nooit meer bedreig. Al zouden de bergen wijken en de heuvels wankelen, mijn liefde zal nooit meer van jou wijken en mijn vredesverbond is onwankelbaar – zegt de HEER, die zich over je ontfermt. Ongelukkige, zo opgejaagd en ongetroost, met fijne leem zal ik je stenen inleggen, op saffier zal ik je grondvesten. Ik maak je torens van robijn, je poorten van beril, je muren van kostbare edelstenen. Al je kinderen zullen leerlingen zijn van de HEER, rust en vrede zal hun ten deel vallen; gerechtigheid zal je fundament zijn.

Zingen: liet 605: 1,2,4 en 5

1. De takomst is al geande
Hij nimt ús by de hân,
lukt ús út it besteande
nei nij te finen lân.

2. De takomst is al geande
skept trochgong troch de floed,
leit troch de wylde weagen
in rinpaad foar ús foet.

4. De takomst is al geande
ferburgen en te sjen
in stim dy't te ferstean is,

God heint en draacht syn bern.

5. De takomst hâldt ús geande,
Hy nimt ús by de hân
en liedt ús troch de dea nei
in nij, bewenber lân.

Evangelielezing: Lucas 24:1-12 (Japke)

Het lege graf

1Maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. 2Bij het graf aangekomen, zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, 3en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. 4Hierdoor raakten ze helemaal van streek. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. 5Ze werden door schrik bevangen en sloegen de handen voor hun ogen. De mannen zeiden tegen hen: 'Waarom zoekt u de levende onder de doden? 6Hij is niet hier, hij is uit de dood opgewekt. Herinner u wat hij u gezegd heeft toen hij nog in Galilea was: 7de Mensenzoon moest worden uitgeleverd aan zondaars en moest gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.' 8Toen herinnerden ze zich zijn woorden. 9Ze keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. 10De vrouwen die het graf bezochten, waren Maria uit Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus, en nog enkele andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, 11maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet. 12Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.

Zingen lied 634

U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan
om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Doopgedachtenis

***We maken een kring rond de doopvont.
Het doopwater wordt uitgeschonken door een diaken.***

Uitnodiging

Wie in deze nacht, waarin wij de opstanding vieren, zijn of haar doop wil gedenken, is van harte uitgenodigd om naar voren te komen en bij het doopvont een waterkruisje op het voorhoofd te maken of om het water aan te raken.

Ondertussen zingen we: Lied 833 (totdat een ieder weer zit)

Nim my, nim ny sa't ik bin; wiis my hoe't ik wêze sil;
set jo segel op myn hert en lib-je yn my.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Liet 344 (staande)

Wy belide ien en mien
Dat de Heare
ús God is, Hy en oars gjin ien,
sjong syn eare.

Wy belide dat ús Hear
Jezus Kristus
foar de minsken stoarn en opstien is.
Halleluja!

Wy belide dat de Geast
út genede
de wrâld fernijt en herten treast:
ivich frede

Dank en voorbeden - stil gebed - Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw NAAM worde geheiligd, uw Koninkrijk kome
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel
geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeefs ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven
en leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van het boze
want van u is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid. Amen.

Zingen: slotlied 608: 1 en 3

De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

De rotsen die staan

Vanaf de dagen der schepping

Staan vol water, maar dicht.

De rotsen gaan open.

Het water zal stromen,

Het water zal tintelen, stralen,

Dorstigen komen en drinken.

De steppe zal drinken. De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

De dode zal leven.

De dode zal horen: nu leven.

Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:

Dode, dode, sta op,

Het licht van de morgen.

Een hand zal ons wenken,

Een stem zal ons roepen:

Ik open hemel en aarde en afgrond

En wij zullen horen. En wij zullen opstaan

En lachen en juichen en leven.

Zegen

Voorganger: Gaat heen in de vrede van de Heer. Halleluja.

ALLEN: GOD ZIJ LOF EN DANK. HALLELUJA.

We dragen het licht van onze wakekaarsjes nu de wereld in!